

LÆS
inde i bladet
OM:

En eventyrlig
lejr i Calancatal

Indianske
stammedragter

Fuske-batik

Duelighedstegnet
„Indendørs
arkitekt“

Forskellige
forårstegn

Fire, der skal
en tur
„over dammen“

Seniorstof

Sten

– og andre
småtterier

De første forårstegn

PHOTOFESTIVAL

Nr. 2

Marts 1961

44. Arg.

Kære spejdere!

Foran mig på bordet ligger et billede af en pige, hun kan vel være en tolv-tretten år, og hvis hun ikke var i amerikansk pigespejderuniform, ville jeg have gættet på, at hun var fra Thisted eller Herlev. Hun ser lige på mig, og der er noget friskt over hendes ellers ret alvorlige ansigt. Under billedet står der: „You can count on her!“ Du kan regne med hende!

Tænk lige på, hvad det betyder.

Enhver af os véd, hvad det betyder af skuffelse, når et menneske, man satte sin lid til, svigter.

Hvis du er så heldig, at du kender blot eet menneske, du helt og fuldt ud kan stole på, da véd du også, hvilken tryghed det giver.

Mon ikke de allerfleste spejdere venter sig en forfærdelig masse af deres fører?

Hun må aldrig svigte. Der ventes meget af hende, at der hver måned lægges et program med f. eks. en terrænøvelse — helst en spændende en, et godt tropsmøde, hvor der skal foregå en masse ting, tilrettelagt med afveksling, lege, sange, opgaver — og til sommer vil jeres fører tage med jer i sommerlejr, ikke?

Jo, selvfølgelig! siger du.

Ja, selvfølgelig, for hende kan I regne med. Men kan hun også altid regne helt med jer???

Kan den patruljefører eller tropsfører, der sidder hele aftenen og det halve af natten med måske, for at tilrettelægge en rigtig spændende tur med opgaver, koder og hvad ved jeg, som vrider sin hjerne og sine hænder for at finde på det helt rigtige, og for at det hele skal blive vellykket og klappe på alle måder, kan hun nu også regne med jer på søndag, selv om det er koldt, vådt og blæsende? Eller risikerer hun, at turen går i fisk, fordi der ikke møder så mange, at den kan gennemføres efter det

program, som tog hende så mange timer og tanker at planlægge? Kan hun regne sikkert med dig?

I enhver trop og patrulje er der opgaver, der skal udføres, nogle er spændende, andre er rigtig kedelige. Man fordeler opgaverne mellem de forskellige medlemmer, hver ta'r sin, så ta'r jeg min — og så bli'r det hele gjort — undtagen det, som skulle gores af dem, *man ikke kan regne med*.

Det er dem, der altid odelægger det hele. Der er f. eks. hende, der ikke mødte på patruljeturen, men lod kammeraterne stå i kulden og vente ½ time, fordi hun heller ikke havde tænkt på at melde afbud.

Hende, der pludselig blev nødt til at gå hjem fra mødet før tiden, da patruljen fik den opgave at optræde til lejrbalet ved mødets afslutning.

Hende, der ikke var med i „Spejderhjælpen“, fordi hun ikke *måtte for sine forældre*, skønt sandheden var den, at hverken far eller mor vidste rigtig besked med den hjælpeopgave.

Eller hende, der ødelagde patruljens standard ved enten at komme for sent, være ureglementeret eller helt at udeblive, når der var konkurrencer.

Kort sagt, hende man ikke kunne regne med.

Og én, man ikke kan regne med, kan man ikke have i en patrulje. Enten må hun lære at tage ansvar, eller hun må søge sig andre græsgange, — ud med hende!

Nej, stop lige!

Hvordan er det med dig selv?

Er der ikke noget, du har lovet, som du ikke fik gjort? En opgave, du tog dig meget let? Måske var det lidt snyderi med en skoleopgave, eller „glemte“ du noget, du ikke havde lyst til?

Sker det ikke for os alle, at vi af og til „overhører“ noget, vi egentlig hørte helt godt, og „overser“ noget, vi ser ganske tydeligt?

Vi har ikke „tid“ (eller lyst) til at gøre noget ved det, og har straks en mægtig god undskyldning parat, ikke?

Nej du, det er slet ikke så ligetil at være helt og fuldt til at regne med, det skal der også arbejdes med, ihærdigt endda, hver dag og længe.

Lad os så give hende, der svigtede i patruljen, en chance til, og lad os prøve at huske alle de små ting, vi har lovet at gøre, og gøre dem så godt vi kan, og håbe på, at det må komme dertil, at man siger om dig og om os alle:

„Du kan stole på hende — hun er spejder!“

INDHOLD

	Side		Side
Kære spejdere	26	De, der slap gennem nåleøjet..	35
Dronningens fødselsdag	27	Dronningefrimærket	35
Congohjælpen, giro 154	27	Småtteri	35
Eventyrlejr i Calancatal	28	Ugh! Ugh! Amerika kalder ...	38
„Fuske-batikken“	31	Læsehesten	40
Tinka	31	Senior-stof:	
Duelighedstegnet		Sådan gør vi i Vordingborg...	41
„Indendørs arkitekt“	32	Naturkendskab (sten)	41
Allehånde	33	En stensamling	43
En fjersamling	34	Postbox	43
Efterlysning	34	„Spejderjul“ atter succes	43

Vi ønsker Hendes Majestæt Dronningen hjertelig til lykke på fødselsdagen d. 28. marts, og siger tak for besøget i sidste sommers sjaskvåde, sjove spejderlejr.

Dette billede blev taget i sommer, da dronningen kom på besøg i Sandagergårdlejren. Børnekoloniens små stod stillet op meget længe og ventede længselsfuldt på at hilse på Hendes Majestæt. Desværre kom dronningen slet ikke forbi, dér hvor de stod, så hele flokken flyttede hen til lejrens udgang for i hvert tilfælde at få et glimt af den populære gæst, når besøget var forbi. Dér stod de meget længe, mens dronningen besøgte hele lejren, og så regnede det endda også, og de små søgte ly under plasticregnfrakker, men de blev stående.

Pludselig stod dronningen der, og en af de små, en lille lyskrøllet pige, blev så jublende glad, at hun fo'r den kongelige gæst lige om halsen. (Måske I læste historien i „Syvmilestovlen“, her har I billedet.)

Hvad har I gjort for Congos børn?

Se på billedet øverst og se så på disse stakkels børn.

Hvad har I gjort i jeres patrulje for at skaffe mælk og lægehjælp til Congos børn?

Jeg ved om patruljer, der skaffer penge ved at sælge aviser, andre ved småjob som babysitting. Hvad gør I? Det er penge, der trænges til.

Vil du give dine lomme penge i denne måned til Congohjælpen?

For de penge, du bruger til en biografbillet, kan disse børn på billedet få en ration mælk i en hel uge.

Hvis I er 8 i patruljen, bliver det til 2 måneder, — er det ikke værd at tænke på?

Congohjælpen har giro 154, og man tager gerne imod småbeløb.

Det vigtigste er, at vi alle gør noget nu.

EVENTYRLEJR I CALANCATAL

Korpsets nye instruktør, Kirsten Sørensen, kaldet Dorthé, fortæller her om livet i en fattig og afsides beliggende dal i Schweiz, hvorfra indbyggerne drog bort og lod deres huse stå forladte tilbage ... Om hvordan dalen pludselig en dag genlød af glade stemmer og sange, fordi en stor flok spejdere kom myldrende, slog sig ned i de tomme huse og gjorde dem beboelige for en tid.

Når de første sorte skyer viser sig på himlen i det sydligste Schweiz, og det kan ske, når man mindst af alt forventer det, er det klogest at gardere sig mod følgerne med det samme. Thi er der først åbnet for sluserne over hovederne på os, strømmer kaskader af vand ned i tykke tove, og der bliver endnu mere liv i de utallige bjergbække, som bruser ned ad bjergsiden til floden Calancasca.

Derfor havde vi også hyllet os i regntøjet og trukket spejderhattene godt ned om ørerne, da vi i sommer efter en lang rejse med tog ventede på postbussen, som skulle føre os ind i Calancatal. Når jeg skriver *vi*, er det en flok schweiziske spejderførere og en enkelt dansk imellem, som er på vej til det schweiziske spejderkorps' førertræninger i sommeren 1960. Og når beretningen herom skal fortælles i „Pigespejderne“, er det fordi en af disse træninger var for patruljeførere og flokførere, og de fik, så vidt jeg kunne skønne af deres begejstring, en stor og spændende oplevelse. Helt den samme idé ville ikke kunne bruges herhjemme men er ikke desto mindre værd at høre om.

Men mens det siler ned uden for, lyder latter og sang inde i bussen, og vores chauffør styrer uanfægtet og med stor præcision og sikkerhed sin postbus ad det ene nålesving efter det andet op gennem Calancatal. Dalen er meget snæver med bratte fjeldvægge, men hist og her er der dog blevet plads til en lille landsby af grå stenhuse, små kapeller med kalkmalerier og kirken, som i denne egn er katolsk. Det er heller ikke ualmindeligt at se landsbyer, der ligger i svim-

lende højde på randen af fjeldvæggen, men her, ligesom i dalen, sker der det triste, at folk forlader deres hjem. De foretrækker at bytte den sparsomme tilværelse i primitive huse med byliv og komfort, og tilbage i Calancatal får nu de forladte huse lov til at forfalde. Man ser mange rester af sådanne huse, kun mure, hvor træer og buske dekorativt skyder op inden i, mens der er andre, der til trods for, at de har stået tomme i en menneskealder, alligevel er nogenlunde bevarede. Det var i et sådant patruljeførertræningen fandt sted.

Huset, der blev vores, havde sikkert engang været et fornemt hus, derom vidnede de mange rum, den fine stue med trævæggene og bilæggerovnen. Godt nok lå storheden langt

tilbage, og det varede da også en tid og kostede en del kraft, inden vi fik arbejdet os ned til træværket, som lå dækket af 50–70 års stov. Når om aftenen lyset blev tændt, glimtede det i alle spindelvævene, og loftet blev fuldstændig levende af natsværmere og andre insekter. Her kunne man ganske gratis og i al magelighed sætte sig og dyrke sine interesser i naturkundskab, men det var klogt — den erfaring gjorde jeg — at tage et tørklæde eller en plasticpose på hovedet, for hvis en spejder spadserede hen over gulvet på første sal, dryssede alskens stov og halm ned på én.

Til dette hus kom nu ca. 45 patrulje- og flokførere fra alle steder i Schweiz og en stabspatrulje på 5. — Lejren, som i forvejen var blevet

Festlig aften i „flygtningehuset“ ...

kaldt eventyrlejr, tog sin begyndelse, og det blev et eventyr, der kunne vaske sig. Ideen var, at vi var en flok flygtninge fra hele verden, som havde været så heldige at få dette gamle hus stillet til rådighed. Så vi greb chancen og satte som første opgave at gøre huset ordentligt og hjemligt. Der fejdes, så støvet står som en sort røg omkring os, og vi bærer spandevs af skidt væk; der repareres farlige huller på loftet og sættes gamle rustne konserverdåser med friske markblomster rundt omkring i huset. Alle vegne omkring huset er der stendiger, og vi går på jagt efter lignende flade, gråsten, som viser sig at være meget anvendelige til borde og ildsted. Der er i huset et kulsort rum, hvor der i tidernes morgen har været ildsted og køkken. Så der er ikke noget at betænke sig på, vi bygger ildstedet op på ny, lægger rene aviser på de støvede sten og indretter køkkenet. Naturligvis havde det mange gange været rarere for køkkenholdet at kokkerere ude i sol og frisk luft, men vi vil jo netop prøve at leve som vore naboer gør det i Calancatal. Dog af plads-

hensyn har vi indrettet spisepladsen uden for, og vi bruger stendigerne til opvaske- og vaskeplads de første dage, indtil patruljerne selv har fået tømrer nogle møbler sammen.

Et af de første emner i træningen er instruktion i brug af værktøj og forarbejdning af enkle møbler som små malleskammel og bænke til „storstuen“, arbejdsbord til køkkenholdet og forskelligt inventar til patruljerrummene. Patruljerne udsmykker med fantasi deres værelser, så man ikke et øjeblik er i tvivl om, hvem der er gededrenge, krystalsamlere, spinderker, svampesamlere eller sæsonarbejdere. Med andre ord havde patruljerne navne efter *menneskene i Calancatal*.

Lejren vækkes af blokfløjte-triller, foretaget på en så vital måde, at man må inspireres deraf. Det er Tilope, lejrlederen, der på denne som på så mange andre måder viser sit sprudlende temperament. Når hun på sit charmerende franske med rivende tungfærdighed giver en besked eller et forslag, kan man ikke undgå at blive revet med. Der tales i lejren til

stadighed to sprog, så alle meddelelser og instruktioner må oversættes. Det kan have sine vanskeligheder, og man må beregne tid dertil, men samtidig giver det pigerne en glimrende lejlighed til at indleve sig i et andet sprog.

En aften, hvor vi har inviteret dalens beboere til et stort lejrball, oversættes også til italiensk. Vi føler rigtigt, at vi er kommet på bølgelængde med folkene, da de i deres fineste søndagsskrud møder op ved bålpladsen, gamle gedepassere, yngre alpebønder og dalens børn.

Og samtidig med at vi lever vores hverdag i flygtningehuset og stadigvæk forsøger at forbedre det ude og inde, er patruljeførerne inddelt i grupper, som får forskellige instruktioner i nødhjælp, rejsning af militærtelte, folkedans, brobygning, kort og kompas, båretransport m. m. Man arbejder hen imod et bestemt duelighedstegn, som oversat til dansk hedder: *Røde Kors-spejder*. Måske har I svært ved at se sammenhængen mellem disse forskellige krav, men forestil jer en krisesituation, hvor en spejder må hjælpe til med at transportere syge af sted gennem et ukendt og ufremkommeligt bjergterræn (orientering, brobygning, nødhjælp), eller hun bliver sat til at lede og underholde en flok opskræmte børn (sanglege). Duelighedstegnet, som vi ikke kender herhjemme, opnås kun ved træning og en efterfølgende prøve, som hos os blev foretaget den sidste dag i lejren, og hvortil kom en dommer fra Røde Kors' hovedorganisation i Genève. Vi havde den glæde, at alle pigerne bestod prøven, så det var intet under, at de var jublende glade.

En tirsdag eftermiddag sendes alle patruljer af sted på hike, medbringende proviant som ris og majs (der nødvendigvis skal koges), polse og ost. Måske er det værd at fortælle i denne forbindelse, at der ikke fandtes forretninger dér, hvor vi boede i Calancatal, så der var ingen mulighed for at forsøge tilværelsen med slik-

Spejderne fik instruktion i orientering, brobygning og førstehjælp, de trænede i transport af syge gennem ukendt og ufremkommeligt terræn.

kerier! Desuden havde de i deres rygsække militærteltstykker, der kan knappes sammen til telte, kogekar og spiseredskaber, hvorimod ingen ville drømme om at medbringe soveposer eller skiftesko. Det gælder om at bære en let oppakning, da opstigning ad stejle bjergstier er strengt nok i sig selv. Alle havde haft en god tur og skrev bagefter rapporter om naturen, oplevelserne og — hvad der især var vigtigt — om det ville være farligt en anden gang at sende spejdere ud i samme terræn. En patrulje havde været så heldig, at den havde været inviteret inden for hos en alpehyrde, der havde vist dem, hvordan man laver ost.

Stabspatruljen var også på hike til den allerinderste og øde del af dalen, hvor alt er sten og gletchere. Da vi højt oppe i et ikke ufarligt bjergterræn blev overrasket af regn og mørke, havde vi intet andet valg end at rejse vores lillebitte telt det første det bedste sted, og så ellers blive der til det igen lysnede. Vi kravlede tæt sammen, vi 5 mand, for på den måde at holde varmen bedre, men jeg må nu indrømme, at en længere, koldere og

Vi arbejdede os gennem 50 års støv ned til træværket.

vådere nat har jeg ikke oplevet. Så opdagede vi, at stovlerne var gledet udenbords i regnen, — så mærkede vi, at vi selv var gledet uden for med benene, og alt imens regnen trommede på teltdugen, hørte vi tordenen give genlyd i bjergene. Alt var vådt, da vi næste morgen krøb ud af teltet, så vi begyndte dagen med at vride de sjaskvåde, uldne sokker, trække i dem og i de ditto bjergstøvler, samle alt det våde gods sammen i rygsækken, og vi fortsatte så bjergvandringen. — Hele dagen vandrede vi og havde en dejlig og uforglemmelig tur, men det kan ikke nægtes, at man står lidt mindre sikkert på benene efter sådan en nat!

Den aften, alle grupper kommer hjem fra hike, trætte men i overstadigt humor, trænger vi til samling på gemytterne. Vi mødes derfor på spisepladsen, klædt ud som flygtninge fra mange lande, og går først i procession gennem den lille landsby, — flygtningefamilien fra Indien i deres mærkelige gevandter og med krukker på hovederne, pigen i den farvestrålende dragt fra Ungarn, folkene fra Algier m. fl. Da vi bagefter sidder i ring omkring festmåltidet, sørger vores lille ven fra landsbyen for musikken, og vi har en dejlig aften med sang og klang. Vores lille ven er en 75-årig mand, som hver morgen og aften passerer flygtningehuset med sine geder. Han kan en lille smule fransk, men nok til at han med diverse fagter kan få en masse sagt, og vi havde ikke opholdt os mange timer i landsbyen, før han havde fortalt os om sin harmonika, som han meget gerne ville give et nummer på.

Og når vi nu snakker om ham, så er vi ved noget af det vigtigste i denne lejr, nemlig at vi havde lejlighed til at leve os ind i livet, som det formede sig på dette fjerne sted. Vi boede i samme slags hus som menneskene i dalen, lavede mad i samme mørke køkken og vaskede tøj ved landsbybrønden som de. Og om os havde vi de samme betingelser i naturen, de bratte klippevægge, der me-

get tidligt lukkede af for solstrålerne, og floden Calancasca, som med sin brusen og kraft gav hele dalen liv. Vi vaskede os i Calancasca, og vandet var koldt og klart, så det var en fornøjelse. Men samme flod har i tidens løb skabt naturkatastrofer, som da den for nogle år siden i løbet af et øjeblik steg så stærkt, at alle broer brød sammen og landsbyerne mistede forbindelsen med hinanden. Bjergskred, lynnedslag og andre naturkatastrofer har Calancatals beboere mødt i tidens løb, og det kan ikke undgå at have præget deres karakter, ligesom også dalens afsondrethed har gjort det. Et par dage før vi kom til lejren, fik vi brev om at medbringe tøj til en familie, hvis hjem netop var blevet ødelagt af lynnedslag.

Vore naboer i Calancatal har en tilværelse, der er så helt anderledes end den, vi kender fra byen. De lever uden nogen som helst form for komfort, og deres arbejde med den stenede jord, ofte højt oppe på farlige klippesider, er et slid og giver kun ringe indtægt. Men de er tilfredse med lidt og er lykkelige og glade mennesker, — og det tror jeg var det vigtigste af det, vi lærte i denne lejr. Vi kunne sikkert ikke leve der, simpelthen fordi vi ikke er vokset op under de forhold, men vi må ikke af den grund tænke, at de er nogle stakels fattige mennesker. Vi skal med respekt forstå det arbejde, de gør, lære af deres nøjsomhed og tilfredshed, og hvem ved, måske er de langt mere værdifulde mennesker end vi, — de, som lever i den stærke natur, og som må bøje sig under dens kraft.

Det, at lære om menneskene i dalen, som vort motto var, blev den største oplevelse for mig, og jeg ville ønske, at denne beretning kunne ansprege jer til at få lignende oplevelser. Sørg for at komme ud mellem andre mennesker, både herhjemme og i udlandet. Det, det kommer an på, er at have øjne og sind åbent for, hvad vi kan lære af disse mennesker, der er glade og lykkelige i en livsform, som måske er helt fremmed og uforståelig for os.

Dorthe

„Fuske-batikken“ — „Maling“ på stoff etter „gjør-det-selv“-metoden

Mon ikke I kan finde ud af det, selv om beskrivelsen står på norsk. Prøv nu, det er lettere, end I tror!

Batikk — det ved du vel ikke hva er for noe?

Det er en metode, som de innfødte på Java brukte, og de bruker den vel ennå, når de lager mønstre i farger på tøy. Da hollenderne kom og bosatte seg som kolonister på Java, så de hvorledes javaneseerne farget silketøyene sine — etter batikkmetoden, og så førte de metoden over til Europa, hvor europeerne etterapet den — med større og mindre dyktighet.

Men hva er så batikk?

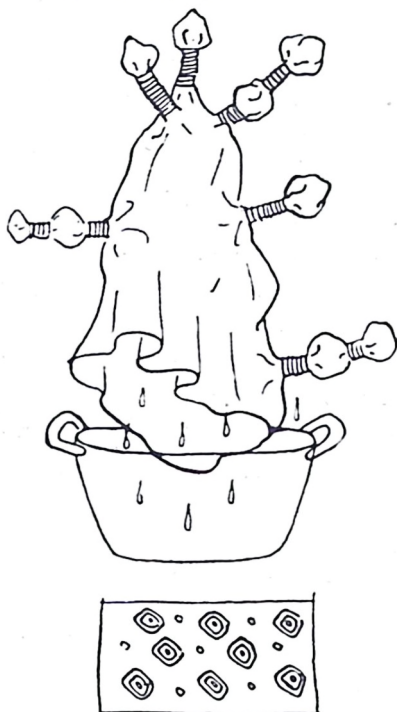
Her er en enkel forklaring:

Med flytende voks males et mønster på tøyet, og så blir tøyet dyppet i et fargebad. Fargen trenger ikke inn til de stedene som er vokset, men under behandlingen vil den stivnete voksen gjerne slå noen sprekker eller brytes litt i stykker hist og her, og inn i disse små åpningene trenger det seg farge. Det er på denne måten mønstrene danner seg på tøyet.

Når tøyet etter fargingen dyppes i varmt vann, smelter voksen. Så kan

det legges voks på nye steder, tøyet kan legges i andre fargebad og det blir nye mønstre.

Denne fremgangsmåten med voks-

maling kan være vanskelig og tar tid, derfor får du her lære en annen metode som kaldes „fuske-batikk“, eller på engelsk: „Tie-and-tie“-metoden. Resultatet kan bli fint, og fremgangsmåten er svært enkel.

Finn et stykke tøy, f. eks. et stykke gammelt, velvasket bomullstøy som det ikke er appretur i. Gammelt, tynnslitt lakenstoff er bra, eller et lite stykke silketøy, helst natursilke.

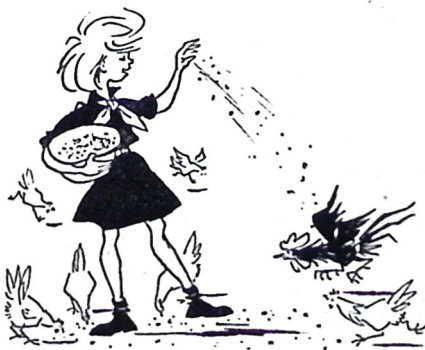
Ta et napp hist og her i tøyet, og omkring toppene (se tegningen) surrer du fast med hyssing eller bast. Dypp så det hele i et fargebad (Batikk-farger fåes kjøpt i fargehandelen.) Ta tøyet opp igjen og skyll det godt i rent vann. Så kan du løse opp knutene og se! Der hvor tråden var surret, og hvor altså fargen ikke har fått slippe til, har det dannet seg morsomme mønstre med prikker og ringer eller firkanter.

Du kan lage variasjoner ved å flytte knutene og dyppe tøyet i forskjellige fargebad.

På den måten kan du — med små utgifter — lage morsomme og pene småting til basarer, fødselsdager o. l.

Tegneren Thora Trilles tegneserie:

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT!

Pylle, pylle, pylle...

!

Pylle, pylle, pylle...

Duelighedstegnet „Indendørs arkitekt“

Elin Schiott, som har beskrevet dette duelighedstegn for jer, er i øjeblikket sammen med sin mand på vej til Australien, hvor de, der begge er arkitekter, agter at slå sig ned.

Vi siger tak for artiklen og tegnningerne og ønsker held og lykke med den nye tiltærelse.

Dette mærke er nok ikke et af de allerletteste, men hvis I interesserer jer lidt for disse ting, er jeg sikker på, at I vil blive meget glade og endnu mere interesserede, når I er igang med dette duelighedstegn, og der er ingen tvivl om, at I vil have en masse ud af at prøve at finde ud af de forskellige krav, der stilles. Der findes mange bøger på biblioteket, I kan have stor nytte af, f. eks. er Politikens „Hvordan skal jeg bo“ en lille bog, I vil kunne have glæde af at kigge i.

Den allerbedste måde at få overblik over de karakteristiske træk for de forskellige stilarter inden for møbelarkitekturen er, hvis I i forbindelse med et besøg i København har lejlighed til at aflægge et besøg på Kunstindustrimuseet i København og dér tegne små skitser af nogle af de udstillede ting til at klistre ind i jeres arbejdsbog.

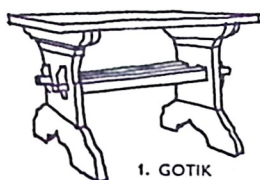
Studiet af møbler er meget spændende, for selv om man skulle tro, at en stol kun kan se ud på én måde, viser det sig, at man op gennem tiden har udformet disse på utallige måder, tilpasset moden og tidens smag, selv om grundmålene selvfølgelig er nogenlunde de samme.

Lad os se lidt på de forskellige stilarter:

Gotik, ca. 1125—1500.

Kisten, der var et uundværligt gemmemøbel i hele middelalderen, begyndte i gotikken at optræde som kombineret gemme- og siddemøbel. Den blev forsynet med arme og ryglæn, der ofte kunne svinges til begge sider på samme måde som i vore dages sporvogne. Denne bænketype er meget brugt og misbrugt i de såkaldte bonde-stilarter, men som regel uden den stilbare ryg. Blandt bordene opstod i gotikken en form, som siden blev meget populær herhjemme, og som efterhånden er blevet fællesnævner for alle „antikke“ stilborde (1): Pladen hviler på et par sidebukke, der igen holdes sammen af et eller to brædder. Disse brædder går igennem bukkene og spænder møblet sammen med kiler.

INDENDØRS ARKITEKT

1. GOTIK

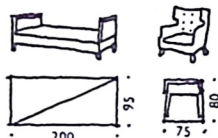
2. ROCOCO

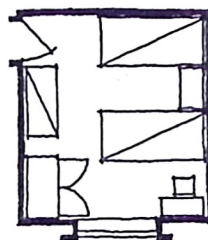
4. LOUIS SEIZE

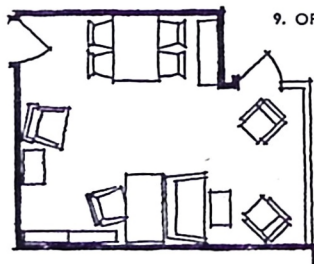
5. EMPIRE

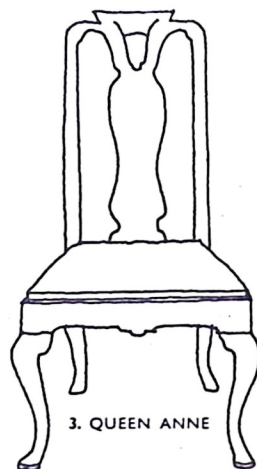
8. MØBLERING

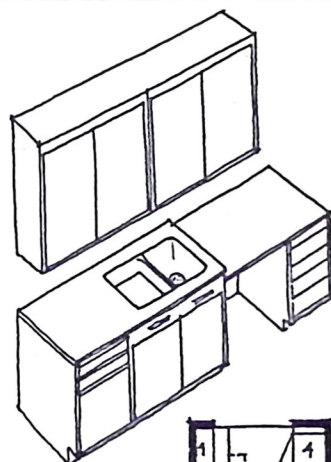
10. SOVEVÆRELSE

9. OPHOLDSSTUE

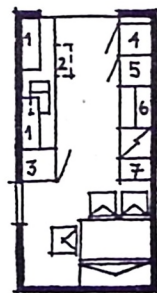

3. QUEEN ANNE

6-7. KØNSKØKKENET

1. Serviceskab
2. Udræksplade
3. Kesteskab
4. Madskab
5. Køleskab
6. Kolonialskab
7. Grydeskab

Danske renaissance, ca. 1550—1650.

Renaissance betyder genfødsel og er en genopliven af den klassiske romerske oldtid, der opstod flere steder rundt om i Europa, således at man taler om italiensk, hollandsk og fransk renaissance. Den danske er hovedsagelig baseret på den hollandske.

Som i det øvrige Nordeuropa var de gotiske former herhjemme sejge og

levede langt ind i den nye stil, og renaissancen er væsentlig en ornamentik på de gotiske møbelformer. I kan kende denne stilart på skabene, der består af to fast forbundne dele med to kvadratiske døre i den øverste og to rektangulære i den nederste del, alt forsynet med meget flotte udskæringer.

Kisten er stadig det mest brugte

gemmemobel, forsynet med udskæringer og stående på en sokkel eller på kugleben.

Dansk barok, ca. 1650–1740.

Barokken er på mange måder en videreførelse af renaissance, idet de klassiske ornamenter stadig er de væsentlige, men ro og harmoni erstattes af voldsomme former, fladevirkning af dybdevirkning, i det hele taget viser stilen en voldsom pragtudfoldelse.

Rococco, ca. 1720–1770.

Omkring 1730 udvikledes rococoen i Frankrig som en gennemført ramme omkring det elegante selskabsliv, der dominerede i de forende kredse.

Modviljen mod rette vinkler og linier blev stærkere under rococoen og fik nu udtryk i ornamenterne, der blev usymmetriske. Farverne spiller en større rolle. Der udvikles en bestemt skala med pasteltoner i blåt, grønt, gråt, rosa og gult, og de ornamenter, man ville fremhæve, blev belagt med bladguld. Møblerne er lave, lette og elegante. Stolene er bemærkelsesværdigt brede og bekvemme (2) og for det meste polstret i sæde og ryg. Desuden er armlæne trukket tilbage for sammen med bredden at give plads for damernes vide, brusede skorter. Kommoden får i rococotiden „mave“ (bliver buet både lodret og vandret), som er typisk for denne periode.

Queen Anne, 1700–1740.

Omkring 1700-tallet begynder engelsk møbelkunst at gå sine egne veje og viser i hele århundredet en stærk, selvstændig stil, der kendes under navnene Queen Anne og Chippendale. Mange af de „stilmøbler“ (3), der bruges i dag, er møbler, der er inspireret af denne periode.

Louis Seize, 1760–1790 (4).

Med denne stil dukker den uopslidelige forkærlighed for antikken igen op som en reaktion mod rococoens letsindige skodesløshed. Medvirkende hertil var udgravningen af de to syditalienske byer Pompeji og Herculaneum. Her fandt man et væld af fuldstændigt bevaret antik kunst og kunsthåndværk. Louis Seize vender sig dog kun mod usymmetrien, men bibeholder i øvrigt hele rococoens lette elegance. Stolene bevarer deres lette form, men ryggene bliver ovale, firkantede eller runde, og benene bliver lige, rillede og spidser til forneden.

Bordenes tydeligste kendetegn er de lige ben.

Empire. I Danmark Chr. VIII-stil 1790–1820.

Empiren kaldes også kejserstilen, fordi den faktisk opstod „på bestilling“ af kejser Napoleon, der havde Cæsar som forbillede og krævede streng symmetri, orden og mandhaftighed også i møbler og rumindretning.

Det blankpolerede mahogni blev almindeligt sammen med fløjel eller storblomstret stof. Stole og borde fik skulpturel facon (5). Arme og ben udformedes som sfinkser eller svaner og bronceredes ofte. Skabe og kommoder blev tunge, firkantede og forsynedes med lave ben og kraftige sokler. Sengene blev stillet på podier og udformedes som antikke sofaer eller sarkofager.

Tegn dit ønskekøkken.

3. punkt i duelighedstegnet hedder „tegn dit ønskekøkken“ (6–7). For man kan tegne sit „ønskekøkken“, må man nok være så nøgtern, at man først finder ud af, hvad der skal være i et køkken, hvilke ting det egentlige køkkenarbejde består af, nemlig rensning, tilberedning, kogning, stegning og opvask; desuden smøring af smørrebord og bagning.

Måske vil nogle af jer straks være klar over, at der i jeres køkken også skal være en spiseplads.

Rensningsarbejder bør foregå nær vand og vask. De mere langvarige arbejder, f. eks. skræling af kartofler, kan evt. udføres siddende ved en udtræksplade, således at man har plads til benene. Herfra vil det være

godt, hvis man kan nå redskabsskuffer og hælde affaldet i affaldsposen eller spanden.

Tilberedning kan foregå ved samme bordplads, da man ikke udfører disse to ting samtidigt.

Køgeplads. Komfur (gasbord) skal have frastillingsplads til begge sider og bør være nær vand, rensnings- og tilberedningsplads. Bordpladen bør til den ene side være af et materiale, der kan tåle, at man sætter de varme gryder, f. eks. m. m. dér.

Opvask. Der må være tilstrækkelig med frastillingsplads på begge sider af vasken.

I skabe og skuffer under køkkenbordspladerne, der skal være ca. 60 cm brede, bør der være plads til gryder, skåle, grydeskeer, smøreknive m. m.

I smallere skabe anbragt over bordene er det praktisk at have tallerkener, kopper og glas.

Kolonialskalet kan også være et smalt overskab anbragt i nærheden af komfuret.

Af høje skabe gående til dorhøjde eller loft bør der nok være tre, nemlig et til kosteskab, et til indbygning af køleskab og måske et til spisekammer, alle ca. 60 x 60 cm.

Prov at kigge grundigt på jeres eget køkken og mål evt. størrelsen på nogle af skabene — det vil sikkert hjælpe jer på vej.

Når I skal tegne jeres ønskekøkken i jeres arbejdsbog, er det nemmest at tegne det som en plan (I tænker jer køkkenet set fra oven) i mål 1:20 (d. v. s. 1 cm = 20 cm). Hvis I er meget dygtige til at tegne, vil det til supplerende være fint med en lille farvelagt skitse.

Moblering af 3 værelses lejlighed.

4. punkt drejer sig om mobleringen af en 3 værelses lejlighed. Allerførst må vi tegne en plan af lejligheden. Det gør I sikkert bedst ved at måle tre værelser enten hjemme hos jer selv eller hos en kammerat. Når længde- og breddemål er taget, placerer I døre og vinduer.

Så tænker vi os i dette tilfælde, at „jeres“ familie består af forældrene, en pige på 13 år og en lillebror på 4 år.

Så skal vi til at møblere rummene. Den allernemmeste måde, I kan gøre dette på, er at forestille sig møblerne set fra oven som helt firkantede ting (8), tegne dem op på et stykke farvet karton og skrive på, hvad de forestiller, klippe dem ud og flytte rundt med dem på tegningen af rummene, indtil man har fundet den bedste løs-

Mon ikke du er med til at passe de grønne planter derhjemme? Har nogle af jer så ikke ærgret jer over, at nogle urtepotteunderskåle sætter grimme fugtpletter i vindueskarmen, fordi de ikke er tætte? Det kan meget let ordnes, bare de får lidt gulvlak.

ning, og så klistre dem fast eller tegne omridset ind.

Det nemmeste vil være at tegne rummene og møblerne i mål 1:50 (1 cm = 50 cm).

En opholdsstue har som oftest mange funktioner (9). Den er først og fremmest det sted, hvor familien samles for at have det hyggeligt. Derfor skal den have et roligt hjørne med gode hvilemøbler, hvor man kan læse, høre radio eller snakke sammen. I mange tilfælde skal den også være spisestue og rumme en spisekrog, hvor måltiderne kan indtages. Spisepladsens bord vil moderen ofte anvende som arbejdsplads, f. eks. når hun skal sy. Endelig skal der være plads til opbevaringsmøbler som skabe og bogreoler og til en radio, radio-grammofon eller fjernsyn.

I „vores“ stue tænker vi os, der skal være: sofa 75 x 135 cm, lænestol 80 x 75 cm, 2 hvilestole 70 x 65 cm, spisebord 80 x 120 cm, 4 spisebordsstole 45 x 45 cm, skrivebord 70 x 140 cm, armstol 65 x 65 cm, bogreol 25 x 90 cm, skænk 45 x 130 cm, radio 40 x 70 cm og sofabord 40 x 70 cm. Bredde-mål angivet først.

Så prøver vi at se på soveværelset (10). Vi regner med, at der er plads til lillebrors seng herinde, og vi regner med følgende møbler: 2 senge 95 x 200 cm, klædeskab 60 x 120 cm, barneseng 60 x 140 cm, kommode 50 x 80 cm, taburet 40 x 40 cm og toiletbord 40 x 80 cm. Prøv så at få disse ting anbragt således, at der bliver så meget samlet gulvplads som muligt, at sengene står således, at man ligger med siden eller hovedgærdet til lyset, at klædeskabet, der kaster skygge, kommer så langt tilbage i rummet som muligt, og at skabs-lågerne kan lukkes helt op.

Til pigens værelse regner vi med en sovesofa 95 x 200 cm, 1 bord 40 x 60 cm, 1 hvilestol 70 x 65 cm, toilet-bord 40 x 120 cm med taburet 40 x 40 cm, skab 60 x 50 cm, arbejdsbord 70 x 140 cm, stol 45 x 45 cm.

Alle disse møbler og størrelser på dem er kun et eksempel. I kan vælge flere eller færre møbler, evt. helt andre rum, alt efter den lejlighed, I vælger at møblere.

Prøv til slut at tænke på farver og stoffer til gardiner og betræk. I kan evt. tegne nogle små firkanter og farve dem og udfor skrive, hvor farverne tænkes brugt, og i andre firkanter klistre nogle stofprøver ind.

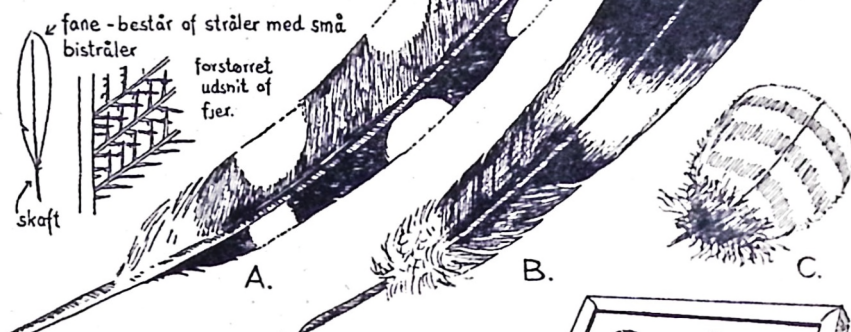
Jeg håber, ovenstående vil være en hjælp for jer til at tage mærket, og jeg vil bestemt tro, I vil mere jer dejligt, mens I arbejder på at blive „Indendørs-Arkitekt“.

Nik.

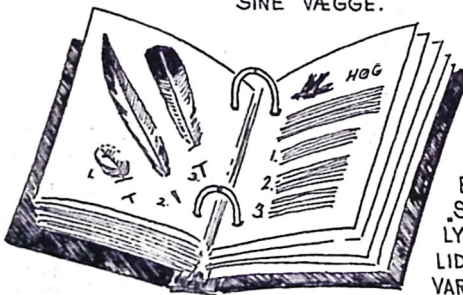
EN FJERSAMLING.

FJER ER OFTE MEGET SMUKKE OG KAN DANNE GRUNDLAG FOR EN INTERESSANT NATURSAMLING. DU KAN ORDNE SAMLINGEN EFTER FUGLEARTER OG FØRSØGE AT FÅ BÅDE SVINGFJER (DE YDERSTE VINGFJER), STYREFJER (FRA HALEN) OG DÆKFJER FRA HVER ART. HUSK DESUDEN FOR HVER FJER AT ANGIVE FINDESTED OG DATO. DIN BIOLOGILÆRER KAN SIKKERT HJÆPE DIG MED BESTEMMELSEN. EN ADVARSEL: Pas på møllene!

A: SVINGFJER
AF FLAGSPÆTTE.
B: STYREFJER
AF RINGDUE
C: DÆKFJER
AF SPURVEHØG

TIL HØJRE ER FJERENE ARRANGERET SOM ET „SKILDERI“ (ELLER LAV GLASKASSE). PÅ DEN MADE KAN MAN HÆNGE SAMLINGEN OP PÅ SINE VÆGGE.

HER ER FJERENE SAMLET I EN BREVORDNER MED EN DOBBELTSIDE TIL HVER FUGL - PÅ DEN ENNE SIDE ER FJERENE SAT OP (HÆFTET ELLER „SYET“ PÅ - PÅ DEN ANDEN ER ALLE OPLYSNINGER SAMLET: LIDT OM FUGLEN + LIDT OM FJERENE. BOGEN BØR OPBEVARES I EN TÆT KASSE MED MØLKUGLER.

© TS.

Efterlysning

Hallo! hallo! Er der ikke en uheldig fanebærer, der på Odense-dagen har fået det nederste af en fane forbyttet? Vi har fået en forkert.

Henvendelse: Rikke Folmann, Egebackvej 69, Højbjerg. Tlf. 10422.

De, der slap gennem nåleøjet

Her ser I fire lykkelige spejdere, der til sommer skal henholdsvis til Mexico og til USA.

Kan I huske, at der her i „Pigespejderne“ i oktober var invitationer til 3 ugers ophold på Our Cabana eller 3 måneder på rejse i „I forfædrenes spor“ i Amerika?

Hvem vil ikke gerne have en sådan chance?

Fællesrådet bestemte, at der skulle udtages to fra hvert korps blandt ansøgerne, og der stilledes meget skrappe krav!

Der var 140, der meldte sig. — Et hundrede og fyre!!!

Der var kun fire, der kunne få chancen.

Man lavede så en skærsild af prøver, som alle, der havde søgt, måtte igennem, og efterhånden gik det som med de ti små niggerbørn, — der blev færre og færre tilbage.

Da der var 14 tilbage, modtes de i København til en afsluttende „nåleøje“-dyst, hvor man skulle finde de fire allerbedste.

Der mødte 7 grønne og 7 blå, og det skal siges, at de var både modige og dygtige, og ingen af dem kom sovende gennem den week-end. Opgaverne var mere eller mindre grumme, omfattende alt fra foredrag på engelsk, sang, social lovgivning, folkedans, fransk konversation til formgivning af det velkendte danske smørrebrød.

Som eftermiddagen skred frem, rejste alles nerver sig op på højkant af anstrengelse og spænding, og da Fællesrådets sekretær, Margrete Boytler, endelig trådte frem for at forkynde resultatet, skulle de fleste gennem den sidste store styrkeprøve, nemlig at være gode tabere.

De 4 heldige blev (se billedet): fra venstre Birthe Nissen (DDP) fra Rodding og Hanne Gernyx-Hansen (KFUK) fra Brønshøj. Birthe går i 3. G., og Hanne læser til 3-sproget korrespondent. De skal begge til Mexico. Til højre for Margrethe Boytler står Ida Houby (DDP) og Lis Sønderriis (KFUK), der begge kommer fra samme by, ja, endda den selvsamme patrulje, en blå-grøn seniorpatrulje i Slagelse.

Det var svært for de fire at udtrykke, hvad de følte andet end et sug i maven af lykke og spænding. De kunne vist ikke rigtig fatte, at det var sandt. Men det er sandt, og vi ønsker dem held og lykke på rejsen.

Iøvrigt skal I vide, at det var en stor fornøjelse at træffe alle fjorten deltagere.

RE

**Alle Danmarks
pigespejdere
sætter
dronningefrimærker
på deres
breve
i denne måned.
Alle Danmarks
pigespejdere
samler og klipper
brugte
dronningemærker
til korpsets
indsamling
og støtter dermed
flygtningehjælpen.
Hvem samler
flest —
inden
Sct. Georgsdag?**

— Ved salg af dronningemærket er
der allerede indkommet 80.000 kr.

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af fire glade bladlus

LIGE ET ØJEBLIK!

Lader du din cykel ruste, forsømmer du den med smøring? Kører du på flad fælg?

Jeg tror det ikke, for man opdager hurtigt, at det er dårlig økonomi at sjuske med en så nyttig brugsting.

Men hvordan med din personlige maskine, din krop ...?

Er du en flittig benytter af vand og sæbe, eller er det — som det er for mange — et uartigt ord i din mund?

Et varmt karbad hver dag vil sikkert affedte din hud for meget, men det betyder ikke, at du ikke skal vaske dig over det hele hver dag. Tag et dagligt brusebad og slut af med koldt vand, det er sundest og kan måske redde dig fra mangen en forkølelse. — Desværre er jo ikke alle så heldige at have brusebad, men må „etagevaske“ sig.

Vask dig efter de 5 H'ers princip — kender du det?

Det er H-oved, H-als, H-u, H-ale og H-æle ...

Husk de fem ting og gør dem til en daglig god vane, også når du ligger i lejr!

☆ ☆ ☆

SÅ ER DER LIGE DIT TØJ —

Undertøjet skifter du selvfølgelig mindst en gang om ugen, og det andet tøj??

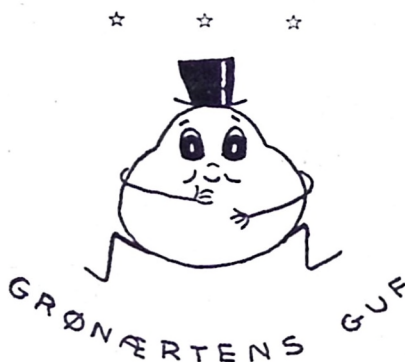
Som alle piger vil du sikkert gerne se smart ud og følge moden. Det er helt naturligt, men hvis der er pletter på blusen, eller kraven er nusset, er der ikke én, der vil synes, du ser fiks ud, og hvis de 5 H'er ikke er i orden, så er der ingen, der vil lægge mærke til, om dit tøj er smart, for de vil bare føle et lille ubehag ved at mærke, at du ikke duftede helt friskt, da de stod og talte med dig.

Håret må være rent og frisuren i orden, men lad endelig være at gå

rundt med en kam lost i lommen og tage den op og frisere dig hvorsomhelst og nærsomhelst ... det ser dumt ud og er ikke rart for dine omgivelser.

Til sidst vil jeg lige sige dig, at når det er blevet en daglig vane at holde din person i orden, vil du føle dig gladere og friere mellem andre mennesker, og det vil sætte liv i patruljen og troppen, og det er jo netop det, vi har brug for.

Lærke

YO-YO-KAGER

Gronærtens huskereglér: Bagning.

Bagning må forberedes godt. Saml, hvad du skal bruge, mål alle ting af og smør pladen. Når du har fingrene i dejen, kan du ikke begynde at løbe rundt efter tingene.

Yo-Yo-kager er fikse og har den fordel at kunne gemmes, så de kan laves en dag, du har god tid.

- 100 g margarine
- 45 g sukker = 5 spsk.
- ½ æg
- 175 g mel = 3¼ dl
- ½ tsk. bagepulver
- 1 tsk. vanillesukker

Hæld lidt kogende vand i skålen, mens du samler og måler alt af til kagen; når du så hælder vandet af og kommer margarinen i skålen, kan du hurtigt røre den fin og blød med sukkeret. Af et sammenpisket æg hælder du det halve i dejen og rører den godt igen, så sigter du mel, bagepulver og vanillesukker i, og nu må du „samle“ dejen med fingrene og trille den til en pølse, som deles i småstykker. Får du 50, er størrelsen passende, men husk, de skal være lige store; de trilles til runde kugler, som trykkes helt flade, når du sætter dem på den smurte plade, bages lysebrune ved god varme og gemmes, når de er kolde, i kagedåsen. En times tid før gæsterne kommer, lægger du kagerne sammen med citroncreme, som røres af 2 spsk. margarine, 4 spsk. sigtet florsukker og lidt citronsaft.

Det er den helt store lækkerbidsten og gør stor lykke.

Gronært + Bulder

☆ ☆ ☆

Jeg er en lille ting — men
jeg har en stor betydning,
jeg hjælper alle,
jeg åbner lukkede døre,
jeg skaber respekt og beundring,
jeg generer aldrig nogen,
jeg koster ingenting,
jeg er nyttig hele dagen,
jeg burde være alles ven —
jeg hedder smilet ...

BADEN-POWELL SAGDE:

En spejder véd, at skal man studere fodspor, så skal sporet være mellem solen og iagttageren. På den måde belyses sporet og træder tydeligere frem ...

Men ordene har også en dybere mening. Man skal altid forsøge at se lyst på situationen. Har du vanskeligheder eller er uheldig, så husk på, at hver dag har sine lyse sider, blot du ser på den rette måde og ikke vender lyset ryggen ...

Lærke

☆ ☆ ☆

FORÅR PÅ VEJ

Nu kan man få fornøjelse af at tage grene ind i stuen. Særlig forsytiagrener, mirabel, kirsebær og andre blomstrende grene får man stor glæde af. Sæt dem i en stor krukke på gulvet i almindelig stuetemperatur, og fluks springer de ud, — og så har man snydt sig til et ekstra tidligt forår, som ikke står i kalenderen.

Påske nærmer sig med raske skridt ...

Husker du at samle alle æggeskaller sammen?

Når du har farvet dem i alle mulige farver, kan du samle dem og hænge dem op som en uro.

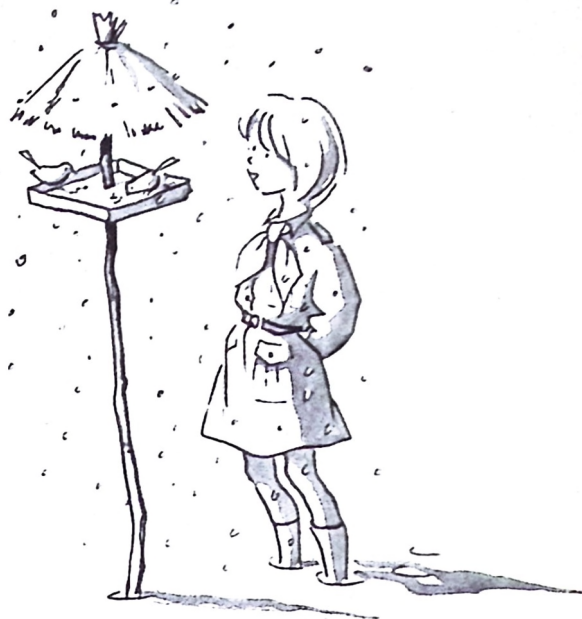
Du kan også lægge et lille stykke vat i bunden af hver skal, fugte det og komme karsefro i. Efter kort tid titter den grønne karse op, og du kan stille en ved hver kuvert på påskebordet. (Du får dem lettest til at stå, hvis du stiller dem i en lille gardinring.) Æggeskaller med småbitte forårsblomster og gæslinger er en særlig yndig borddekoration. Grønært

Patruljetips:

NU ER DET DEN HELT RIGTIGE TID ...

Kan I mærke, hvordan foråret er ved at piple frem overalt. Snart tør solen sneen, men snart prøver vinteren igen at få overtaget. En kamp mellem mørke og lys. Denne årstid kan I virkelig tage del i, for nu er det den helt rigtige tid til at lave en redekasse. En redekasse kan laves på mange sjove måder. I må rigtig udnytte jeres fantasi. Ved at variere indgangshullets størrelse kan I selv bestemme, hvilke beboere I vil have i jeres rede. Hvis I laver hullet 3 cm i diameter, vil I sikkert kunne iagttage nogle små vævre mejser; men vil I have lidt sjov med rodstjerter, rødhalse og hvide vipstjerter, skræler I hullet kvadratisk (2 × 8 cm).

Jeres kasse skal være 1 m over jorden, helst på et træ eller husmuren, men I må endelig passe på, at katten ikke med lidt held kan få sig en lækkerbidsken, og at vinden ikke kan fryse fuglene ud. Kassens låg skal kunne tages af, evt. kan I benytte en mursten, og nu kan I rigtig følge med i fuglenes liv. I må helst først kigge ned til beboerne, når ungerne er kommet ud af æggene. Hav hver en uge, hvor én skriver ned, hvad hun har set i redekassen, og lav så til sidst en

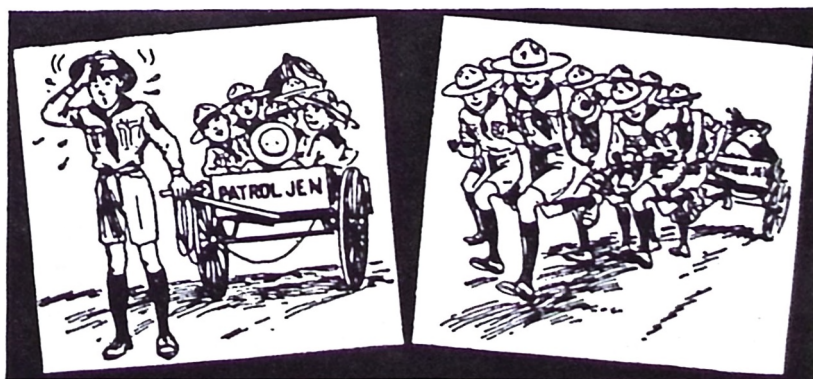
rapport over alle jeres iagttagelser. Om efteråret ser I kasserne efter og fjerner alt det gamle redemateriale, der kan indeholde æg og bunker af skidt. Husk endelig at se efter, at kassen sidder godt fast.

— — —

Vi vil meget gerne til efteråret have et billede og en rapport over jeres fugle til „Pigespejderne“.

Bulder

☆ ☆ ☆

I den gode patrulje er arbejdet ikke et enkeltmandsjob, men et allemandstag. (Fra en engelsk patruljeførerhåndbog)

Ugh! Ugh! Amerika kalder!

Må vi præsentere *Ann*, der i de kommende numre af „Pigespejderne“ vil fortælle jer en masse om indianerne — deres dragter og skikke — det er nemlig *Ann's* store interesse.

Ann var i gamle dage medlem af 1. Amager trop og udvandrede sammen med sin mand og sin lille dreng, sin mor og sine søskende til Amerika, hvor hun iøvrigt selv er født. Nu har *Ann* 3 drenge — en lille bitte en, en ulveunge og en spejder, og hun selv har nok at gøre med sin indianergruppe. Det er en pigegruppe, der arbejder med de gamle indianske danse. De fremstiller selv deres dragter og moccasiner og laver de smukkeste ting med kulorte små bitte perler. De tager også på week-end i de store skove og sover i Teepee og har trækulsbål inde i teltene. De har deres dragter med og har mange ceremonier og danse, som de har lært af indianerne.

Her begynder *Ann* sin beretning, og næste gang skal I lære at lave indiansk perlebroderi.

Desværre kan vi ikke sætte farver på — det må I selv gøre — tag farveblyanter frem og brug farveskemaet, så skal I bare se. — God fornøjelse!

Paw

Indianere i Amerika

Indianerne i USA deles i 7 store kulturgrupper, der igen er opdelt i stammer. Indianerstammer kan være lige så forskellige som danskere er fra italienere, og hinandens sprog forstår de heller ikke. Naturforhold og levevaner har dog givet nogle grupper fælles træk. Kig lige på kortet.

Den kendteste gruppe er de indianere, der lever på de

Ann (længst til venstre) med sine „indianer“-piger.

store sletter, og som kendetegnes ved, at de alle bærer flotte hovedfjerprydelser. Her får I navnene på de vigtigste stammer: Dakota's, Oto, Osage, Iowa, Hidatsa, Ponca, Arikara, Arapaho, Assiniboin, Pawnee, Kiowa, Cheyenne, Omaka, Crow, Shoshone, Blackfoot, Sari, Kansas, Wichita.

Det var på sletterne, de sidste oprør imod de hvides indtrængen foregik. Det har I sikkert alle læst om.

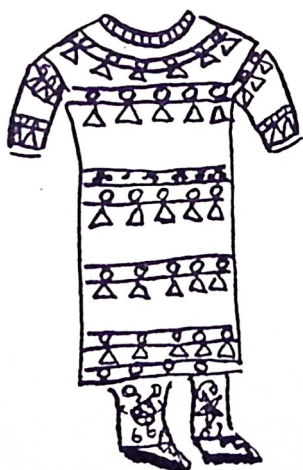
På den østlige slettedel levede indianerne af jagt, fiskeri og lidt landbrug. De boede i tee-pees, en slags telte lavet af bisonokseskind, eller i jord- og grenhytter. Deres småbørn (pa-poosse) bar de i pa-pooscholdere på ryggen. Til jagten brugte indianerne runde skindskjolde, stenkoller, heste og hunde.

Bådene til at sætte over floderne med lavede de af bisonhuder.

Deres dragter var prydede med perlebroderier og -monstre særpregede ved, at de lignede geometriske tegn.

Nordskovindianerne

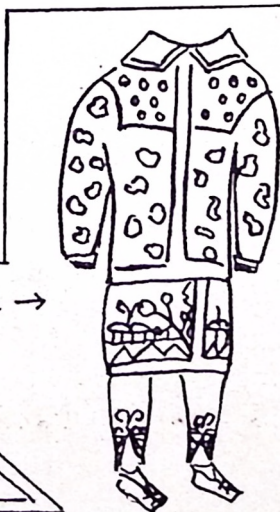
Til denne gruppe hører følgende stammer: Iroquois, Sauk-fox, Winnebago, Mohikan, Narreganset, Erie, Chip-

Chippewla kvindedragt

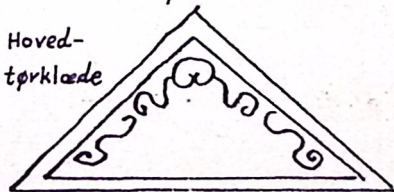

Bæver-
skinds
hue

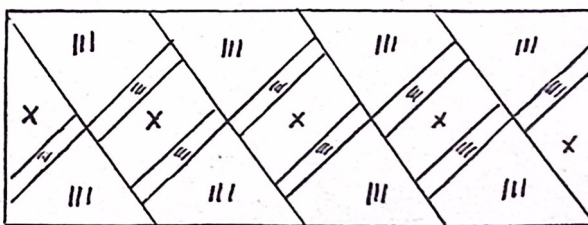
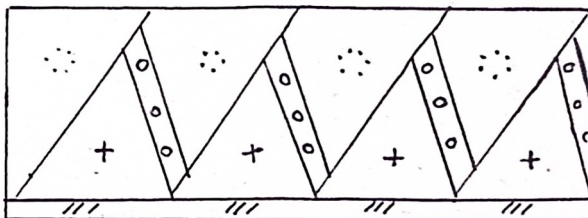
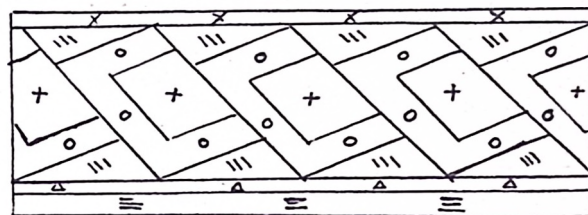
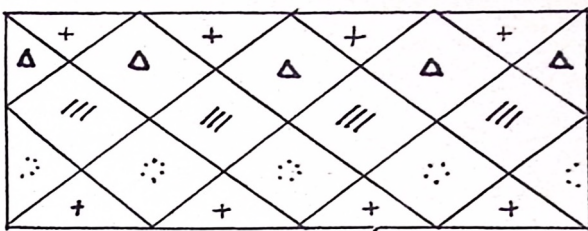
Iroquois kvinde →

Hoved-
tørklæde

Chippewla: Kjolen er af grønt, sort eller blåt fløjls med perlebroderet bælte. Trekkanterne er små kræmmerhuse. Iroquois: Blusen er af småmonstret bomuldsstof, bærestykket dekoreret med sølvbroderi — ellers er hovedsagelig anvendt hvide perler til broderi.

+ = Rød ∴ = Grøn ≡ = Sort
/// = Blå ||| = Brun Δ = Hvid
o = Gul x = Orange ≡ = Lilla

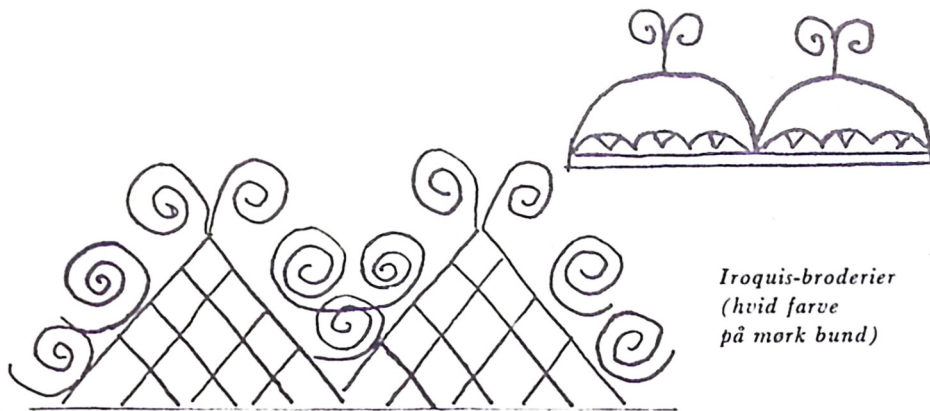
Seminol monstre. Prøv at farvelægge dem efter skemaet, så vil du se, hvordan de træder frem.

pewa, Huron, Wyandotte, Cheerokee, Shawnee, Ottawa, Seneca, Delaware, Miami, Mingo, Honnaisont, Illionis, Kiakapoo, Potatawatomi, Powhatten og andre. (Nogle af disse navne nikker vi vist genkendende til — ikke?)

Det var disse indianere, som først modte de hvide mennesker, der kom for at bosætte sig i Amerika. Nogle af stammerne var fredelige, mens andre var meget krigeriske. Iroquois-indianerne var opdelt i 7 forskellige stammer, der lidt efter lidt efter mange krigstogter dannede et forbund.

Chippewaernes blomsterbroderier (smukke farver)

Iroquis-broderier
(hvid farve
på mørk bund)

som var meget frygtet. Dette forbund var demokratisk, og det siges, at det var efter iroquisisk monster, at den første amerikanske regering blev dannet.

Nordskovindianernes dragter var meget smukke, yndige perlebroderier, alle med rundede linier og blomster, prydede deres klædninger (se tegningen).

Chippewarnerne brugte mange smukke farver i deres broderier, hvorimod iroquiserne næsten udelukkende anvendte den hvide farve og meget snørklede linier.

Sauk-fox og Winnebago-indianerne prydede både mændenes og kvindernes klædninger og moccasiner med mange-farvede applikerede bånd.

Nordskovstammerne levede af jagt og fiskeri. Husene var enten aflange eller rektangulære. Væggene var af bark, sivmætter eller huder. Til jagt brugte de bue og pil og benyttede redskaber bestående af stenøkser, spyd, trækøller og fiskekroge. Kanoerne lavede man af birketræsbark, og når sneen lå højt, kom snesko og slæder frem.

De sydøstlige skovindianere

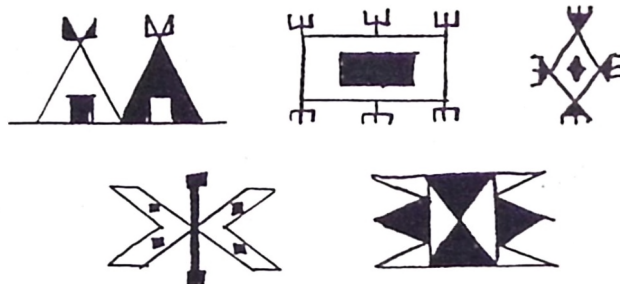
Hertil hører: Seminole, Creek, Choctaw, Natchez, Cherokee, Tuscarora, Chicasaw, Wapaw, Catawba, Croation, Bioxi, Yuchi, Alibamu, Taensa, Tunica, Atacapa, Apalachee og mange andre.

Indianerne her levede som de fleste af landbrug, jagt

og fiskeri. Også disse indianere lavede aflange huse med bark eller siv. Mange i de sydligste dele lavede kun et stråtag på fire pæle, eventuelt forhøjede man gulvet for at beskytte sig imod slangerne. Seminolerne, som lever nede i de store svampeegne, bruger palmeblade til tagmateriale, knive, pusterør og lanser lavet af sukkerrør og knogler. Træstammerne udhuler man til at sætte over floderne med.

Seminol-indianernes dragt er meget farverig. I dragterne er der indsat brede, brogede striber, der består af en slags kludestikning, der er indsat som borter i kvindernes skorter og mændenes skjorter, det ligner et stukket vatteret tæppe. Nu om stunder ser man næsten enhver seminolekvinde med en „Singer“ symaskine, hvorpå hun laver sin stammedragt.

Ann

Geometriske mønstre holdt i rødt, blå, gult og grønt.

Catherine Marschall: *June og de andre.*

June er en ung amerikansk negerpige, der skal begynde i gymnasiet sammen med hvide elever. Hun glæder sig meget til at begynde, men hendes hudfarve ikke har betydet så meget i de mindre klasser, stilles hun nu pludselig overfor de uforståelige og meningsløse problemer, der kommer af racefordomme. Hendes tidligere hvide veninder vender hende ryggen, og det er meget vanskeligt for

hende at få en position i klassen. De andre negerelever har lignende problemer at slås med. Overalt udsættes de for en nedværdigende forskelsbehandling. Bogen giver en varm og forstående skildring af disse unge negre og deres kamp for ligeberettigelse. Desuden er det en fin fortælling om amerikansk college-ungdom og deres mere almindelige tilværelse. Det er en fremragende bog, som man på mere end én måde har glæde af at læse.

G. B. A.

SENIOR-Stof

Redigeret af Bitten Hjorth

Sådan gør vi – i Vordingborg

Sidste vinter havde vi taget „Vort samfund“ på programmet, og da det var temmelig store arrangementer, det drejede sig om, havde vi inviteret de grønne seniorspejdere og de gule skovmænd til at deltage i dem.

Det første, der blev berammet, var et retsmøde i lommeformat. Mange af os fik tildelt roller som henholdsvis anklagede, anklager, forsvarer, vidner og nævninge og beskæftigede os med disse en tid i forvejen. Da selve retsmødet løb af stabelen, mødte vi i passende kostumer i en retssal, der var fyldt til trængsel af tropsrødder, førere og andre interesserede, og pressen og en fotograf var mødt op af sig selv. Spillet forløb til alles tilfredshed og under stor munterhed fra tilhørerne og endte med, at nævningene trak sig tilbage for at votere for der-

Naturkendskab

Sidste gang hørte du ganske kort om den geologiske udvikling og om nogle karakteristiske findesteder. Hvis du efter dette skulle have fået lyst til at arbejde mere med geologien og mineralogien, end hvad indsamlingen af og kendskabet til 10 danske stenarter giver anledning til, bør du anskaffe dig nogle få ret simple hjælpemidler. Den følgende liste er omfangsrig, men du kan efterhånden nok udvælge, hvad du i hvert tilfælde mener, at du får brug for.

Listen kommer da til at se således ud:

- 1 hammer med flad og bred pen og næsten kvadratisk bane.
- 1 solid lommekniv.
- 1 pincet.
- 1 lup.
- 1 sigte (2 mm).
- 2 uglasserede porcelænsplader.
- Nogle søm.
- Lidt kobbertråd.
- 1 flaske med stigrør i proppen.
- 1 lille måleglas.

Reagensglas.

Nogle prøveglas og flasker.

Universalindikatorpapir.

Filtrerpapir.

1 solid plasticflaske med 25 pct. saltsyre.

Andre kemikalier efter behov.

Vat.

Papæsker.

Lærredspose.

Tegnerekvisitter (evt. fotografiapparat).

Eventuelt 1 spade og 1 spritbrænder eller benzinkoger med tilbehør.

Til at begynde med kan værktøjet sikkert rummes i en tværsæk, men senere kan det være praktisk at indrette en gammel kuffert (fiber) med de fornødne rum. Eller det kan måske betale sig at fremstille en trækasse til tingene. Kemikalierne skal behandles omhyggeligt, da mange af dem kan gøre stor skade, og de bør derfor opbevares i passende fisker og glas, der skal stå i tilpassede og forede rum. Lågene skal være tætte, og det hele kan beskyttes med skumgummi. Når alt dette er i orden, har vi en lille værktøjs- og laboratoriekuffert.

Mineralerne besidder en lang række egenskaber, og kendskab til disse gør det netop muligt at skelne dem fra hinanden. Med ganske få forkundskaber er det let at lære de vigtigste mineraler rigtigt at kende. Med de nævnte hjælpe-

efter at afsige dommen „uskyldig“ (opført for med modsat resultat).

Næste punkt i serien var overværelse af et byrådsmode, der ligeledes foregik på rådhuset. Føreren havde i forvejen meldt vores ankomst, og jeg tror, at samtlige medlemmer gjorde lidt mere ud af diskussionen til ære for os, hvad der bevirkede, at vi fik meget mere ud af det. Bagefter var der sporgetime, hvor borgmesteren og lederen af oppositionen besvarede spørgsmål, de vist ikke tidligere var blevet præsenteret for. Det var en vellykket aften, og vi skiltes efter at have berammet det næste mode.

Det var på det sociale område, der nu skulle gores en indsats, og vi havde formået byens socialinspektør, der tillige er tropkasserer, til at fortælle os om dette spørgsmål. Vi var egentlig i forvejen indstillet på et ret tort foredrag, da socialunderstøttelse jo ikke er det morsomste at tænke på, men inspektøren havde arrangeret det som en række improviserede dialoger mellem ham og vore respektive

forere, der agerede alt lige fra folkepensionist, invaliderentemodtager, forurettet hustru forladt af manden, til en farende svend, der med flasken hængende ud af lommen forsøgte at slå ham for kontanter til natlogi, men måtte nøjes med en fællesklassebillet til arbejdsanstalten i Næstved. Vi morede os meget over at se vore forere optræde på slap line og fik samtidig et godt indblik i de mange ting, der sker på et socialkontor.

Sidste mode i denne serie havde de grønne seniorspejdere arrangeret, og efter vort ønske havde de fået en ellers meget optaget præst til at fortælle os om „kirken og samfundet“, og da han havde studeret dette emne både bag Jerntæppet og på den anden side af Atlanterhavet, kunne han fortælle meget forskelligt om de dele. Bagefter serverede vore værter kaffe med brød, og på denne hyggelige måde sluttede vi vores program for denne sæson, men vi håber allesammen, at vi kan finde et andet emne at fortsætte samarbejdet med næste år.

Susanne

midler kan nu disse egenskaber afsløres, og når disse er kendt, er det muligt ved opslag i større værker og håndbøger at fastslå mineralets art.

Men nu tilbage til egenskaberne! Den første, vi skal omtale, er vægtfylde. Ved et stofs vægtfylde forstås i almindelig tale det tal, der angiver, hvor mange gram en kubikcentimeter af stoffet vejer. Vands vægtfylde sættes til 1 (d. v. s. 1 g pr. cm³). I mineralogien regnes dog ofte kun med to hovedgrupper, nemlig stenvægtfylde på 2,5 til 3,5 og malmvægtfylde på 5 og derover. Du kan hurtigt øve dig i at vurdere et stofs vægtfylde blot ved at have det i hånden.

En anden vigtig egenskab er hårdheden. En simpel bestemmelse kan udføres blot ved hjælp af en kniv, idet man ridser med knivspidsen på stenen eller med stenen mod knivbladet, hvorved mineralerne allerede er opdelt i to hovedgrupper, og vi taler derfor om, at stoffet ligger over eller under knivhårdheden. Inden for hver af disse hovedgrupper skelner vi mellem undergrupper f. eks. under eller over neglehardhed eller diamanthårdhed.

Man har opstillet en hårdhedsskala, idet man ved hårdheden forstår den modstandsdygtighed, mineralet er i besiddelse af mod at lade sig ridse af andre stoffer. Man regner i denne skala med hårdheder mellem 0 og 10. I dag kan man dog fremstille stoffer af meget stor hårdhed (karborundum 9,5) (andre forbindelser, carbider, med hårdhed 11, ja, måske også 12).

Skalaen kan se således ud (kun få vigtige stoffer er medtaget):

Voks ved stuetemperatur)	0,1	ridses af hårdt træ
Grafit (kulstof)	0,8	— — — —
Talkum	1,0	— — — —
Is, bly	1,5	— — — —
Gips, svovl, aluminium, zink, tin	2,0	— — — en „negl“
Stensalt	2,5	— — — kobbertråd
Kalkspat	3,0	— — — et som
Flusspat	4,0	— — — —
Jern	4,5	— — — —
Apatit	5,0	— — — en glassplint
Glas	5,5	— — — —
Feldspat	6,0	— — — lommekniv
Stål	6,5	— — — —
Kvarts, flint	7,0	— — — diamant
Topas	8,0	— — — —
Korund	9,0	— — — —
Diamant	10,0	— — — —

Afstanden mellem de forskellige hårdhedstrin er ikke den samme overalt. Således er hårdhed 8 f. eks. kun en halv gang hårdere end hårdhed 7, mens hårdhed 10 er ca. 140 gange så hård som hårdhed 9. Over hårdhed 10 er stigningen kun ringe. Hel-ædelstene er stoffer over hårdhed 7½. Andre ædelstene benævnes halv-ædelstene.

SPEJDERJUL atter succes!

Atter i år blev „Spejderjul“ udsolgt i alle 4 spejderkorps. Allerede inden 5. december måtte korpskontorerne melde udsolgt. Nogle af kontorerne endda længe før nævnte dato — oplaget var i år endda 120.000 eksemplarer!

Særlig succes havde „Noddeknækkeren“, hvor det strømmede ind med løsninger. Postboksen var flere gange ved at blive sprængt! Og vi var meget imponerede af, at der også kom mange løsninger fra Færøerne, og fra udlandet kom der løsninger fra England, Holland, Belgien, Frankrig, Østrig og Italien — foruden naturligvis Norge og Sverige. — Vi gætter på, at i nogle tilfælde er det „Spejderjul“, som er sendt som gave til udlandet, i andre tilfælde er det spejdere, som har været på vinterferie ved deres forældre i udlandet.

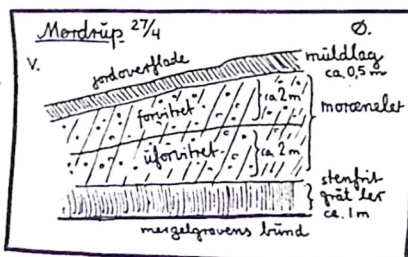
Der kom så mange løsninger, at vi synes, at det måtte belønnes. Bogpræmierferie med deres forældre til 200!

Og saa vil vi have lov at lykønske vinderne af gavekortpræmierne samt de 200 vindere af bogpræmierne. — Præmierne er forlængst sendt.

Her ser I de heldige vindere blive udtrukket af bunken med indsendte besvarelser.

EN STENSAMLING

HVOR TIT HAR DU IKKE UPÅAGTET SPARKET TIL EN STEN, DER LÅ DIG I VEJEN — NÆSTE GANG SKULLE DU I STEDET TAGES DEN OP! STENENE I DET DANSKE LANDSKAB ER ET STUDIUM VÆRD: IKKE MINDST FORDI DE 3 ISTIDER HAR BRAGT MÆNGDER AF STEN MED HERNED FRA NORGES, SVERIGES OG FINLANDS FJELDE.

EN HAMMER (STEN GENKENDES OFTE LETTERE PÅ BRUD-FLADEN), EN POSE OG FELTNOTESBOGEN SKAL MED PÅ IND-SAMLINGSTURENE.

Skitse fra en feltnotesbog.

FIRE BØGER, DER VIL VÆRE NYTTIGE:

Politikens STEN I FARGER.
K. Milthers: STENENE I DET DANSKE LANDSKAB.
Noe-Nygård: STRANDSTEN.
Rosenkrantz: DANMARKS GEOLOGI.

D. KVARTSFATTIG RØNNEGRANIT.
E. CEMENTSTEN (HÆRDET MØLER) MED LAG AF VULKANASKE, MORS.

© T. Seborg.

STENENE OPBEVARES BEDST I SKUFFER MED SMÅ ÆSKER TIL HVER STEN. ET „SKUFFEDARIUM“

KAN LET OG BILLIGT LAVES AF EN ELLER ANDEN GAMMEL TRÆPAKKASSE.

3 LEDEBLOKKE:
A: RHOMBEPORFYR FRA OSLOEGNEN, FUNDET VED HANSTHOLM. B: REKT-ANGELPORFYR FRA OSLO, FUNDET VED VESTKYSTEN. C: KINNEDIABAS FRA VÄNERN, FUNDET PÅ SJÄLLAND.

ÄSBYDIABAS FRA SVERIGE. DEN HAR „SLANGESKINDS-STRUKTUR“.

POSTBOX

Hvordan går det jer? Hygger I jer med jeres peninder? Husker I at sende billeder o. lign. (sætter du dronningemærker på brevene? Red.). Er der nogen, der skal mødes i sommer? Brasilien skriver stadig efter adresser, det samme gælder Mexico. Desværre kniber det stadig at skaffe adresser nok fra Norge, hvorfor beder I ikke om Sverige? England er ikke så glad for at skulle skaffe adresser på hele patruljer, I må prøve enkeltvis. Jeg forsøger nu at skaffe adresser til jer fra Spanien og fra fjerne lande som Japan.

Fromse.

Brevpapir

Æskepost m. emblem og tegning...	3,50
Brevmappe	3,50 4,00
Brevmappe, 5 ark m. tegn. + kuv.	0,70
Kort og kuverter, blå m. emblem, i mappe, 20 stk.	2,00
Skriveblokke, oktav m. tegning el. emblem, lin.	3,00
Kuverter m. emblem	0,05 0,06
Skriveblok m. emblem, DDP, A5, ulin.	1,75
Samme A4	2,50
Skriveblok m. emblem, kvart, ulin.	4,25
Skriveblok m. emblem, A4, lin. ...	4,25
Blokomslog i plastic, grøn, til oktavblok	7,50

Kort

hvidt m. emblem	0,05	
med uniformen i farver, 4 forsk. ...	0,15	
Foto af dronningen	0,25	
Foto af bestyrelsesformanden	0,15	
Foto af spejderchefen	0,15	
Foto af Hanne Lund	0,15	
Lord Baden-Powell, farvelagt	0,30	
Lady Baden-Powell, farvelagt	0,40	
Thinkingdaykort	0,25	
Farvefoto, Jægergaarden	0,25	
Kortserie, duelighedstegnene, 7 stk.	1,00	
Luftfoto fra jubilæumslejrene (Hverringe udsolgt)	0,50	
Kort med Fyen, jubilæumslejrene indtegnet	0,10	
Foto af herregårdene:		
Hverringe	}	0,15
Erholm		
Tybrind		
Risinge		
Juelsberg	}	0,25
Brahe-Trolleborg		

Blyanter og kuglepenne

Blyant m. emblem og DDP	0,35
Kuglepen m. emblem	1,75
Patron	0,90
Kuglepenne	1,00 1,50

Jumper

marineblå, helulden, m. V-formet halsudskæring	
str. 10-12 år	26,50 28,50
str. 14-16 år	30,75 32,75
str. 42-44 og 46	32,75 35,75

Golfer

marineblå, helulden	
str. 10-12 år	29,50 31,50
str. 14-16 år	33,50 35,50
str. 42-44 og 46	41,50 44,50

Patentstrikket trøje

marineblå, helulden, m. lynlås og lille krave	
str. 38-46	61,50
str. 48	65,00

Anorak

vindtæt, marineblå poplin, dobb. hætte og bærestykke, stor lomme med lynlås, strikrib ved ærmerne,	
str. 32-34-36	38,00
str. 38-40	39,00
str. 42-44	40,00
str. 46	41,00

Vindjakke

i vindtæt, marineblå poplin, med lynlås og indvendig snøre,	
str. 36-38-40	35,00
str. 42-44	36,00
str. 46	37,00

★ ★ ★

NYHED!

Tophuer, mørkeblå, 2 kval., patentstrikket	9,50
ribstrikket	7,50

★ ★ ★

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossering 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Kontingent for bladet sendes sammen med kontingent til divisionen.

Enkelt-abonnement på "Pigespejderne" tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1961 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpakontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer (gerne i frimærker).

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 28. 2. 1961.

12504